

پیام شرکت کنندگان در دهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) به زندانیان سیاسی و خانواده های جانبازان فدائی و همه جانبازان راه آزادی و سوسیالیسم

رفقا، یاران، مدافعان آزادی و سوسیالیسم!

دهمین کنفرانس سازمان در شرایطی برگزار می شود که رژیم جمهوری اسلامی در تداوم ۲۷ سال حاکمیت ننگین خود، که مترادف برقراری اختناق و اعمال سرکوب سیستماتیک است، بار دیگر به دستگیری، شکنجه و اعدام مخالفان سیاسی، فعالان جنبش کارگری و سایر جنبش های اجتماعی ابعاد گستردهای بخشیده است. حاکمیت جمهوری اسلامی به عینه نشان داده است که رژیم اسلامی ایجاد رعب و وحشت، سرکوب و اختناق را یگانه راه حفظ پایه های حکومت خویش، و تداوم حاکمیت نظام ستمگرانه سرمایه می داند. از این رو آن ها طی سال های متمادی ابتدائی ترین حقوق فردی و اجتماعی را از توده های مردم ایران سلب کرده اند و در مقطعی که تداوم سلطه حکومت را در خطر دیده اند، به سرکوب گسترده و اعدام دستجمعی مخالفان دست زده اند. سرکوب و حشبانه نیروهای انقلابی و سایر جریانها در اپوزیسیون پس از ۳۰ خرداد ۶۰، پاسخ حکومت اسلامی به رشد گرایشهای رادیکال و انقلابی در میان کارگران و توده های مردم در فضای بالنسبه دموکراتیک پس از قیام بود. حکومت اسلامی با دستگیری و اعدام هزاران تن از مخالفان و قلع و قمع سازمانهای سیاسی، و به راه انداختن جو ناسیونالیستی که لازمه تحمیل ۸ سال جنگ خونین به توده های مردم بود، تلاش کرد که در آن مقطع حاکمیت خویش را تثبیت نماید. شکست مفتضحانه رژیم در جنگ ارتجاعی و سرکشیدن جام زهر توسط خمینی مرتجع، گسترش نارضایتی توده های مردم و هراس از دست رفتن کنترل اوضاع، سبب شد که قتل عام زندانیان سیاسی در سال ۶۷ در زندان های سراسر کشور در دستور کار قرار گیرد. دژخیمان جمهوری اسلامی طی مدت کوتاهی هزاران زندانی سیاسی را قتل عام کردند تا حاکمیت اسلام و تداوم حاکمیت سرمایه را تضمین کرده باشند. اما تا ظلم و ستم هست، مبارزه نیز هست. با گذشت مدت کوتاهی دوباره زندان ها از زندانیان سیاسی انباشته شد. نویسندگان، روشنفکران، مخالفان سیاسی، دانشجویان؛ نسلی که دوران حاکمیت اسلام پرورش یافته بود، مبارزه علیه سرکوب و اختناق و بی حقوقی فردی و اجتماعی را گسترش دادند. گسترش مبارزت کارگری، مبارزه فعال زنان علیه آپارتاید جنسی، و مبارزات صنفی و سیاسی سایر اقشار توده مردم، رژیم را که ناتوان از پاسخگویی به ابتدائی ترین مطالبات اقشار و طبقات زحمتکش است، بار دیگر به تشدید خفقان و سرکوب گسترده تشجیع کرد.

اوضاع سیاسی منطقه خاور میانه در سال های اخیر از یک سو و رشد مبارزات کارگری از سوی دیگر بار دیگر حکومت اسلامی را در نقطه ای قرار داده اند که سران حکومت از وحشت از دست رفتن کنترل اوضاع به نظامی تر کردن جامعه همت گماشته اند. دولت احمدی نژاد با دامن زدن به بحران در روابط خارجی تلاش می کند اذهان را از مسائل و مصائب داخلی منحرف سازد و هم زمان دستگیری های دستجمعی، اعدام مخالفان و محدودتر کردن فعالیت های سیاسی و اجتماعی را در دستور کار قرار داده است. حکومت اسلامی بی شرمی را به جانی رسانده که کارگرانی را که به دفاع از حقوق صنفی خود برخاسته اند، دستجمعی دستگیر می کند و تحت وحشبانه ترین شکنجه ها قرار می دهد. حتا همسران و کودکان این کارگران نیز از گزند مأموران رژیم در امان نیستند. فعالان جنبش دانشجویی، فعالان جنبش زنان، فعالین سیاسی که از حقوق برابر خلق ها دفاع می کنند، نویسندگان، روزنامه نگاران و ناشران همگی با سرکوب و پیگرد رویرو هستند. زندان ها انباشته از مخالفان سیاسی، مبارزان، و فعالان جنبش های اجتماعی است.

رفقا، یاران، مدافعان آزادی و سوسیالیسم!

رژیم جمهوری اسلامی گرچه در زمره ارتجاعی ترین رژیم های عصر حاضر است و جنایات این رژیم با جنایات نژاد پرستان آفریقای جنوبی، و فاشیست های دهه ۴۰ اروپا قابل مقایسه است، اما تنها حکومتی نیست که گمان می کند با سرکوب و کشتار و ایجاد ترور و وحشت می تواند حاکمیت خود را ابدی سازد. اما تاریخ نشان داده است که هیچ درجه از سرکوب و اختناق قادر نیست توده مردم را از پافشاری بر خواست های برحق خود برحذر دارد. حضور هزاران انسان شریف و زحمتکش که هم اکنون در زندان های جمهوری اسلامی و حشبانه ترین شکنجه های قرون وسطائی را تحمل می کنند و در مقابل ظلم و ظالمان سرخم نمی کنند، گواهی بر این مدعاست. ما به پایداری و استقامت زنان و مردانی که با مقاومت خویش، دژخیمان را تحقیر می کنند، ارج می نهیم و عزم راسخ داریم که تا پایان دادن به سرکوب و اختناق، و نظام سرمایه داری که منشاء نابرابری و استعمار و سرکوب است، از پای ننشینیم.

خانواده های زندانیان سیاسی، جانبازان فدائی و همه مدافعان آزادی و سوسیالیسم!

فرزندان، همسران و پدران و مادران شما با قدم نهادن در راه دفاع از سوسیالیسم و آزادی های سیاسی، و مبارزه با نابرابری های اجتماعی، راه بزرگ دفاع از حقوق انسانی را برگزیده اند. گرچه فقدان آنان، ناملايمات و دشواری های زندگی تحت حاکمیت جمهوری اسلامی را افزون می کند، اما آنان در قلب همه انسان هائی جا دارند که به جهانی فراتر از جهان ناعادلانه کنونی می

اندیشند. شما تنها نیستید، میلیون‌ها انسان مدافع آزادی و سوسیالیسم در کنار شما هستند. ما شرکت کنندگان در دهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) به مقاومت و مبارزه زندانیان سیاسی علیه حکومت اسلامی و نظام سرمایه داری ارج می نهیم و به پایداری خانواده های جان باختگان فدائی و همه مدافعان آزادی و سوسیالیسم درود می فرستیم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی، زنده با دسوسیالیسم
اسفند ماه ۱۳۸۴

شرکت کنندگان در دهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت)